

Redder in nood

George en zijn vriendin reden op zondagavond naar huis na een verjaardagsfeestje bij vrienden. De weg waarover zij naar huis reden was smal, omringd door bomen, greppels en zonder vluchtstrook. Niet het toppunt van veiligheid dus, weet George. Hij kent de weg en houdt zijn snelheid laag.

Voor hem gaat het echter mis. Een auto slingert van de rijstrook, raakt een boom en belandt in de greppel. George aarzelt geen moment en parkeert zijn auto met waarschuwingslichten aan naast de plek van het ongeval om de inzittenden te helpen.

Die blijken wonder boven wonder ongedeerd, maar terwijl hij de bestuurder de auto uit helpt, knalt een andere auto op de zijne, die bij gebrek aan vluchtstrook immers een meter op de rijstrook stond. De chauffeur van de andere auto bleek niet meer in staat te remmen of de auto van George te ontwijken. De conclusie van de garage: total-loss.

George krijgt van de verzekeraar van de andere automobilist te horen dat zijn schade niet vergoed wordt. Hij stond immers stil op de rijstrook en hulpverlening is volgens de wet geen geldige reden om daar stil te staan. Doorrijden was weliswaar niet menselijk geweest, maar, zo zegt de verzekeraar, wel juridisch correct.

Toch is juridisch correct niet altijd einde verhaal. Zo ook in dit geval. De rechtsbijstandverzekeraar van George maakt er werk van. Hij stelt dat in redelijkheid niet van George verwacht kon worden dat hij de auto in de greppel aan zijn lot overliet. Na het nodige onderlinge contact blijkt de aansprakelijkheidsverzekeraar hierin mee te willen gaan en bereid te zijn om de schade van George grotendeels te vergoeden.

Uit deze zaak blijkt dat met regels niet altijd strikt omgegaan hoeft te worden. Hoewel het standpunt van George niet werd onderbouwd door de wet, is er altijd de redelijkheid die een rol speelt. Niemand, ook een rechter niet, zal makkelijk kunnen accepteren dat doorrijden bij een ongeluk de juiste manier van handelen is. De verzekeraar van de wederpartij zag dit op aangeven van de rechtsbijstandverzekeraar van George ook in en besloot zich coulant op te stellen.

Bokkenpoten

Evert en zijn vriendin houden van varen. Zij bezitten een mooi oud schip in Leeuwarden. Zelf wonen ze vlakbij, maar omdat zij geen opslagruimte bezitten, hebben zij voor hun gereedschap en scheepsmateriaal, een deel van een schuur gehuurd bij Jacqueline, die aan de haven in het huis van haar ouders woont.

In deze schuur bewaart Evert onder meer zijn twee lange houten "bokkenpoten" die bij het schip horen en waarmee de mast kan worden gevierd. Dit soort houten bokkenpoten zijn zeldzaam en veel geld waard.

Tijdens een vaartocht in de zomer belt Jacqueline met de mededeling dat zij uit Friesland vertrekt en dat een ander in het huis van haar ouders gaat wonen. Aan het eind van de maand wil zij de schuur leeg hebben. Omdat Evert ver van Friesland aan het varen is, belooft hij de schuur leeg te maken, zodra hij weer terug is. Bij thuiskomst gaat hij direct naar de schuur, maar merkt tot zijn ontsteltenis dat deze al leeg is.

Een dag later ontvangt hij een brief, waarin de ouders van Jacqueline stellen dat hij niet tijdig voldaan had aan het verzoek de schuur te ontruimen en dat de spullen, waaronder de kostbare bokkenpoten, naar Harlingen waren vervoerd. Tegen betaling van vervoers- en opslagkosten konden ze worden afgehaald.

Evert was het hier helemaal niet mee eens en schakelde zijn rechtsbijstandverzekeraar in voor hulp. Algauw bleek dat de verhuurder, de schuur (nog) niet zelf had mogen leegmaken, want ook voor opslagruimte geldt – beperkt – huurbescherming.

Nadat de behandelend jurist een brief aan de verhuurder verzonden had, bond deze snel in. De spullen, waaronder de kostbare bokkenpoten, werden direct teruggebracht. Tot grote tevredenheid van Evert die inmiddels nieuwe opslagruimte gevonden heeft.

Eruit vliegen

Jeroen heeft een leuke baan bij een hip mediabedrijf. Hij werkt er al 8 maanden met veel plezier: zijn baas heeft inmiddels toegezegd zijn jaarcontract te verlengen. Dan gaat het fout. 's-Avonds laat belt zijn baas: waarom hij een presentatie voor de volgende dag nog niet geregeld heeft. Jeroen weet van niets, maar pakt het op. Tot diep in de nacht werkt hij aan een presentatie die goed ontvangen wordt door de klant.

Daarna blijft het stil, maar vlak voor de contractverlenging krijgt Jeroen te horen dat hij toch geen nieuw contract krijgt. Reden: hij zou de presentatie bijna vergeten zijn. Van een eerder gedane toezegging zegt zijn baas zich niets meer te herinneren. Om lopende zaken te regelen bieden ze hem een contractsverlenging van een maand aan.

Jeroen gaat niet akkoord: er was een toezegging voor een jaar gedaan. Hij valt nu echter tussen wal en schip. Zijn baas weigert hem door te betalen omdat zijn contract afgelopen is, maar een uitkering krijgt hij ook niet omdat hij het contract van een maand geweigerd heeft en dus 'verwijtbaar werkloos' is. Zijn rechtsbijstandverzekering biedt uitkomst. Er gaan maar liefst twee juristen voor hem aan het werk. Eén om te onderhandelen met zijn baas en één om te zorgen dat hij in ieder geval een uitkering krijgt.

Beide partijen gaan overstag: zijn baas wordt gedwongen hem met een fors bedrag schadeloos te stellen. De uitkeringsinstantie accepteert dat Jeroen na het contract van een maand toch werkloos was geweest en dus recht heeft op een uitkering. Goed nieuws voor Jeroen die zijn baas zat is en inmiddels een andere baan gevonden heeft.

Om bij te komen wil hij er even tussenuit. Vlak voor vertrek op Schiphol wordt hij nog gebeld door een van zijn juristen: weet hij dat hij zijn recht op een uitkering verspeelt, wanneer hij op de eerste werkdag van zijn uitkeringsgerechtigde periode met vakantie is? Nee dus. Gelukkig treft hij een begripvolle touroperator en een dag later vliegt hij er alsnog op uit.

Sport en spel

Sport is vaak een bron van conflicten. De laatste tijd zie je dat het daarbij zelfs tot rechtszaken komt. Zo kondigde de gemeente Nijmegen onlangs aan dat zij te ruw spelende voetbalclubs wil korten op subsidie. Gebleken was dat sommige clubs zelfs geen thuiswedstrijden meer speelden, omdat de gasten niet meer durfden te komen. Een ander actueel voorbeeld is de profvoetballer die zijn tegenstander zo grof tackelde dat hij zelfs strafrechtelijk vervolgd werd.

Minder agressief, maar wel voer voor juristen, zijn de dagelijkse ongelukken op en om het sportveld of, bijvoorbeeld, de ijsbaan. Zo kwam een van onze verzekerden onlangs hard ten val toen een wedstrijdschaatser uit de bocht vloog en hem in de buitenbaan

schepte. Tot zijn verbazing weigerde de verzekeraar van de wedstrijdschaatser daarop de schade te vergoeden. Terecht?

Dat je een ongeluk veroorzaakt wil niet altijd zeggen dat je aansprakelijk bent. Als schaatser weet je dat een uitglijder ernstig letsel kan veroorzaken, maar door op het ijs te komen aanvaard je ook het risico dat je dat overkomt. Dat geldt ook op het voetbalveld: je weet dat het een contactsport is en dat je daar letsel aan over kunt houden. Je kunt deze schade dan niet verhalen op een ander of zijn verzekeraar. Dit is het zogenaamde 'sport en spel' risico. In het geval van mijn cliënt viel er daarom niets te verhalen, noch op hemzelf, noch op de verzekeraar.

Via de rechter schadevergoeding krijgen is wel mogelijk wanneer de vallende schaatser of tackelende voetballer zich abnormaal gedraagt. Waar de grens tussen 'abnormaal' en 'normaal' ligt, is dan lastig te zeggen. De tegenpartij en zijn verzekeraar zullen altijd geneigd zijn om iedere aansprakelijkheid te ontkennen en zonder professionele hulp is het lastig om daar tegenin te gaan.

Daarom is een rechtsbijstandverzekering altijd een goed idee, want daarmee kun je juist voor dit soort vragen terecht bij een professional.